

Nr 133

Av herr **Källstad**, om avslag å *Kungl. Maj:ts proposition nr 10, med förslag till förordning om investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten.*

I proposition nr 10 föreslås införande av en investeringsavgift på 25 % av byggkostnaden för vissa byggnadsarbeten. Avgiften skall gälla under perioden 1/3 1967—30/9 1968. De byggen som skall drabbas av avgiften är kyrkor, samlingslokaler, butiker, kontor, idrottsanläggningar m. m.

Av det faktum att investeringsavgiften endast beräknas inbringa 1 milj. kr. nästa budgetår framgår att finansministern räknar med att dessa byggen skall så gott som helt stoppas.

Att bostadsbyggandet liksom industriens investeringar skall ha förtursrätt är alla eniga om.

För att ett samhälle skall fungera tillfredsställande räcker det emellertid inte att medborgarna har rymliga, moderna och trivsamma bostäder, utan en hel del service och andra funktioner kommer till, såsom skolor, affärer, samlingslokaler, kyrkor, idrottsplatser och bensinstationer.

Den föreslagna investeringsavgiften skulle allvarligt hämma de ideella organisationernas utveckling. De kristna kyrkorna, nykterhetsrörelsen, arbetarrörelsen och idrottsorganisationerna har stora byggnadsbehov som inte kan tillgodoses om avgiften införes såsom regeringen föreslagit. Hårdast drabbas de organisationer som för sin verksamhet är helt beroende av frivilligt insamlade medel, t. ex. frikyrkorörelsen. Principen att ideella organisationers verksamhet inte skall beskattas åsidosätts om avgiften införes. Den medför en för ett fritt samhälle oförenlig begränsning av deras bestämmanderätt.

Ett påtvingat dröjsmål till hösten 1968 för igångsättningarna skulle utsätta organisationerna för bestående kostnadsfördyringar som även på sikt minskar byggmöjligheterna.

De s. k. oprioriterade byggnationerna har hållits mycket starkt tillbaka i nästan två år, varför det redan nu finns ett uppdämt behov. Det råder sålunda stor brist på exempelvis gymnastiksalar i skolorna, idrottsanläggningar saknas på många håll och klassundervisning sker alljämt i källarlokaler. Man vill heller inte förstå att hundra år gamla träkyrkor behöver ersättas med nya. Det finns alldeles färska exempel härpå i storstäderna. Det redan nu uppdämda behovet och det ytterligare behov som kommer att skapas genom att man nu totalt stoppar alla s. k. oprioriterade byggen med investeringsavgifter kommer att med-

föra ett enormt investeringstryck på hösten 1968. Regeringens förslag i propositionen är en direkt panikåtgärd, som inte kan gagna det svenska samhället.

En kvotering är det enda riktiga hjälpmedlet i denna situation. Regeringen har redan möjligheter till en sådan i lagen om igångsättningstillstånd.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå proposition nr 10 angående investeringsavgift för vissa byggnadsarbeten.

Stockholm den 19 januari 1967

Thorvald Källstad (fp)